

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 20 września 2018 r.

**w przedmiocie senackiego projektu ustawy o świadczeniu usług w zakresie dochodzenia
roszczeń odszkodowawczych (druk senacki nr 862)**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy świadczeniu usług w zakresie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych przekazanym przy piśmie Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z 28 czerwca 2018 r. (znak: BPS.DKS.KU.0401.15.2018), zgłasza do niego poniższe uwagi.

Projekt zakłada regulację umów o dochodzenie roszczeń odszkodowawczych wynikających z czynu niedozwolonego, a zatem nie dotyczy roszczeń odszkodowawczych dochodzonych na innych podstawach. Krajowa Rada Sądownictwa zwraca uwagę na celowość objęcia ustawą także umów dotyczących roszczeń odszkodowawczych dochodzonych

np. od ubezpieczyciela sprawcy czynu niedozwolonego, a zatem wynikającego nie z czynu niedozwolonego ubezpieczyciela a z tytułu umowy ubezpieczenia sprawcy od odpowiedzialności cywilnej. Umożliwiłoby to pełniejszą realizację deklarowanego w uzasadnieniu projektu celu - zwiększenie zakresu ochrony osób, które poniosły szkodę w wyniku czynów niedozwolonych, korzystających z usług kancelarii odszkodowawczych. Podobnie należałoby rozważyć objęcie zakresem ustawy dochodzenie innych roszczeń z umów ubezpieczenia obejmujących inne ryzyka niż czyny niedozwolone.

Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa art. 4 projektu dotyczący stawek maksymalnych wynagrodzenia przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie dochodzenia roszczeń odszkodowawczych wymaga uzupełnienia. W obecnie proponowanym brzmieniu przepis ten będzie skutkować, zgodnie z art. 58 Kodeksu cywilnego, każdorazowo nieważnością czynności prawnej jako sprzecznej z ustawą, gdy wynagrodzenie przewidziane umową o dochodzenie roszczeń odszkodowawczych będzie wyższe niż stawki maksymalne. Przepis ten powinien przewidywać wejście w miejsce nieważnych postanowień tej umowy odpowiednich przepisów ustawy.

Rada wskazuje także na problem relacji projektowanej ustawy do ustawy z dnia 30 maja 2014 o prawach konsumenta (Dz. U. z 2017 r. poz. 683 ze zm.) implementującej do

polskiego systemu prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia

25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającą dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającą dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.